

Formanden:

Fru Tove Lindbo Larsen for en kort bemærkning. Derefter går vi videre til hr. Jens Vibjerg.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Ja, det skal også være kort, det er klart, men det, jeg sagde, var, at det var urealistisk at gennemføre det ved en dagsorden i Folketinget. Der var ikke et flertal, der syntes, at det skulle ind i dagsordenen. Det er det, jeg pegede på. Og så er jeg i øvrigt enig med ministerens kommentarer, og hvad han har sagt i sin tale.

Jens Vibjerg (V):

Venstre lægger stor vægt på det internationale samarbejde. Det er vigtigt i den internationale sammenhæng, at de regler, vi opstiller for vores produktion, er så ensartede som muligt. Det giver de mest lige konkurrencevilkår, og det giver også med vore dages store internationale samhandel den største sikkerhed for produktkvaliteter.

Det er vigtigt, at Folketinget er orienteret om de væsentlige spørgsmål og tiltag, og derfor er vi tilfredse med den beretning, der er afgivet af Europaudvalget den 14. marts i år. Der skal selvfølgelig ikke herske tvivl om, at Venstre vil arbejde for, at vi undgår pesticidrester i vore levnedsmidler, og at grænseværdierne sættes på et niveau, så fødevarerne ikke på nogen måde kan udgøre en sundhedsrisiko. Og jeg har forstået på fødevarerministeren, at regeringen ligeledes lægger vægt på dette.

Når vi taler om mærkning, går Venstre ind for – som vi har sagt ved adskillige lejligheder fra denne talerstol – at vi som forbrugere skal have reel og relevant mærkning. Det vil sige, at vi skal have en mærkning, hvor vi som forbrugere kan træffe vore valg på et oplyst grundlag, altså en klar og troværdig mærkning.

Jeg vil godt berøre to af de områder, ministeren var inde på. Det ene er tilsætningsstoffer, som kan give forbrugeren allergi- og overfølsomhedsproblemer. Vi mener for det første, at det er vigtigt, at vi ikke bruger flere tilsætningsstoffer end nødvendigt, så vi kan sikre sundheden og sikkerheden i vores fødevarer.

For det andet er det vigtigt, at vi har en tydelig information, så de mennesker, der har disse problemer, i højere grad bliver i stand til at undgå det, de ikke kan tåle.

Og jeg tror for klarhedens skyld, at man bør afkode mange varedeklarationer og i højere

grad sætte ord på varens indhold. Derfor er jeg glad for, at ministeren er opmærksom på det problem, allergikere har.

Det andet område, jeg vil kommentere, er ministerens bemærkninger om genmodificerede organismer i økologiske levnedsmidler. Jeg forstod, at regeringen helt klart støtter et forbud mod GMO'er i økologiske levnedsmidler.

Uden at skulle anfægte tidligere beslutninger mener jeg, at man kan gøre sig overvejelser om, hvorvidt det er klogt. Jeg tror, det giver to problemer. Det vil på sigt gøre det utrolig svært at være økolog, fordi det bliver svært helt at holde sig fri og få tilstrækkeligt med råvarer. Og jeg anser genteknologien for et væsentligt bidrag til at mindske brugen af pesticider. Er man bekymret for nogle af de ting her, så mener jeg, at der først og fremmest er grund til at være bekymret for pesticider.

Hvis vi har en skrap godkendelsesprocedure, så tror jeg, at vi har en meget stor grad af sikkerhed, en sikkerhed, der er langt større end ved anvendelse af pesticider. Jeg kan godt lide, at vi opererer med så stor grad af sikkerhed, som vi nu har mulighed for, men ellers mener jeg ikke, at ministerens retning er helt ude af kurs, så jeg vil slutte med at sige, at med hensyn til sundhedsanprisninger er jeg enig med ministeren i, at vi skal sikre mod vildledning af forbrugeren.

Men jeg hørte også ministeren sige, at vi ikke på forhånd skal lukke af for fremskridt. Det er jeg enig i.

Og i Venstre tilslutter vi os selvfølgelig den dagsorden, vi selv er medforlagsstillere til.

Lene Espersen (KF):

Codex Alimentarius blev stiftet i 1962 med det formål at implementere det fælles FAO-WHO Food Standard Programme, og her beskæftiger man sig primært med at fastsætte retningslinjer for levnedsmiddeldområdet.

For Det Konservative Folkeparti er det vigtigt at prioritere den slags internationalt arbejde højt.

Som en naturlig forlængelse af vort EF-medlemskab, hvor vi laver fælles lovgivning på EU-niveau, skal der også et bredere internationalt samarbejde til. Fødevarer kender jo hverken lande- eller EU-grænser.

Blot bør man holde sig for øje, at Codex-arbejdet ikke er et lovgivningsmæssigt arbejde. Der er tale om at fastsætte normer, som det er op til det enkelte land eller EU at tilslutte sig. Der er altså tale om frivillighed. Og det føler jeg